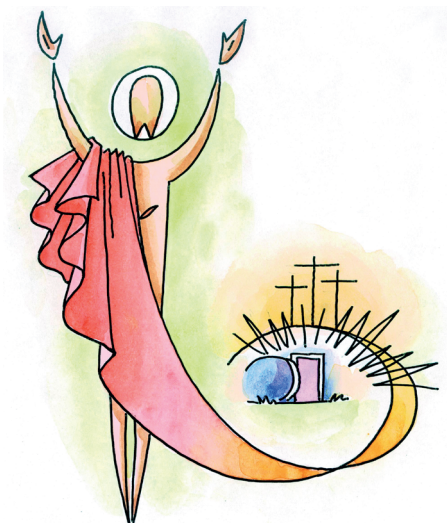

ŚWIĘTA W DOMU
ŚWIĘTE TRIDUUM PASCHALNE

**TEKSTY LITURGICZNE
DO MODLITWY RODZINNEJ
W DOMU**

Zgodnie z zarządzeniem Kongregacji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów z dnia 19 marca 2020 r. „In tempore Covid-19 (I)”, które zobowiązuje Konferencje Episkopatów i poszczególne diecezje do dostarczenia materiałów wiernym świeckim do modlitwy rodzinnej i osobistej w czasie Świętego Triduum Paschalnego, aby wierni, nie mając możliwości gromadzenia się w kościele, mogli głębiej przeżyć obchody tych świętych dni, gorąco proszę wszystkich duszpasterzy o zachęcanie wiernych do korzystania z niniejszego opracowania, któremu z serca błogosławię.

† Zbigniew Kiernikowski
Biskup Legnicki

Opracowanie: ks. Piotr Kruczyk, Bolesławiec

Korekta: Irena Chłopkowska, ks. Krzysztof Wiśniewski

Opracowanie na potrzeby parafii, skład: o. Sebastian Bielski

Bibliografia:

Mszał Rzymski dla diecezji polskich, wyd. drugie, poszerzone, Poznań 2010.

Lekcjonarz Mszalny, tom II, wyd. drugie, Poznań 2015.

Liturgia godzin, Wielki Post i Okres Wielkanocny, tom drugi, Poznań 1984.

Obrzędy błogosławieństw dostosowane do zwyczajów diecezji polskich, tom drugi, Katowice 2010, nr. 1347-1350.

List okólny o przygotowaniu i obchodzeniu świąt paschalnych, Kongregacja Kultu Bożego, Rzym 1988.

Druk: Wydawnictwo OO. Franciszkanów, Niepokalanów

WPROWADZENIE

Pandemia COVID-19 znacząco odmieniła codzienne życie Polaków i ludzi na całym świecie. Dla uniknięcia rozprzestrzeniania się choroby ograniczane są do minimum spotkania z innymi ludźmi i wychodzenie poza własne mieszkanie. Zamykane są kościoły. Bardzo utrudniony jest dostęp do Eucharystii, nawet niedzielnej. We Włoszech wielu ludzi umiera bez sakramentów. Dla chrześcijan jest to więc tym bardziej bolesny czas. Eucharystia, która daje życie, jest praktycznie niedostępna. Nowoczesne technologie pozwalają doświadczyć życia Kościoła i mocy Boga na przykład poprzez transmisje Mszy świętych czy nabożeństw, ale jest to zawsze tylko w pewnym stopniu, niedoskonałe, niepełne. W tej sytuacji Papież Franciszek zachęca do przyjmowania Komunii duchowej. Wielu rekolekjonistów prosi o prywatną modlitwę i złączenie swoich cierpień (także tych spowodowanych brakiem Eucharystii) z cierpiącym Chrystusem.

Czas pandemii w Kościele zbiega się z czasem przygotowania do Świąt Paschalnych. Wiemy już, że Wielki Tydzień przyjdzie nam spędzić na kwarantannie. Z myślą o tych wszystkich, którzy mają głębokie pragnienie wiary i chcą jak najowocniej przeżyć nadchodzące święta, przygotowałem w oparciu o księgi liturgiczne propozycję tekstów liturgicznych na Triduum Paschalne, które można wykorzystać podczas modlitwy we wspólnotach rodzinnych w naszych domowych Kościołach. Dzięki rodzinnej celebracji słowa Bożego będziemy mogli, mimo izolacji, doświadczyć łaski liturgii, bo jak mówił Jezus, gdzie są dwaj albo trzej zebrani w imię moje, tam jestem pośród nich (Mt 18, 20). Może ten szczególny czas będzie dla niektórych pierwszą w życiu okazją, aby świadomie przeżyć liturgię tych dni, zrozumieć znaki, symbole i obrzędy, którymi się w niej posługujemy.

Przygotowane materiały zawierają opis, jak powinna przebiegać taka celebracja. Objaśnienia zaznaczono kolorem czerwonym, są to tak zwane rubryki (rubrica to łacińska nazwa czerwonej farby), inaczej mówiąc: didaskalia, jak w tekście dramatycznym, których nie czyta się na głos.

Do tej wspólnej modlitwy w domu trzeba się odpowiednio przygotować. Mieszkanie powinno być wysprzątane jeszcze przed rozpoczęciem tego trzydniowego święta, czyli do popołudnia Wielkiego Czwartku. Domownicy, odświętnie ubrani, będą się gromadzić na liturgię wokół stołu, przy którym zwykle spotykają się na rodzinnych uroczystościach. Stół ten – jeśli to tylko możliwe – należy zarezerwować na modlitwę we wszystkie dni Triduum i aż do wielkanocnego śniadania wyłączyć z innego użytku. Jeszcze przed świętami trzeba wydrukować potrzebne teksty i przeznaczyć jakiś czas na naukę czytania słowa Bożego, śpiewu psalmów i pieśni (wiele muzycznych opracowań można znaleźć m.in. w Internecie). Nie jest wskazane, aby podczas celebracji posługiwać się nagraniami z Internetu czy z płyty. Liturgia domaga się autentyczności, dlatego jeśli nikt w rodzinie nie potrafi śpiewać, psalmy można recytować, a pieśni opuścić. Nagrania pieśni można ewentualnie wykorzystać do medytacji już po zakończonej modlitwie. Dobrze będzie wcześniej zatroszczyć się o księgę Pisma Świętego, świece i krzyż, które będą używane podczas domowej liturgii. Na czas modlitwy należy wyłączyć telewizor, telefony komórkowe i wszelkie inne urządzenia, które mogłyby powodować rozproszenie. Mam nadzieję, że przygotowane opracowanie, pomoże Wam owocnie i świadomie przeżyć nadchodzące Triduum Paschalne w Waszych domowych Kościołach.

ks. Piotr Kruczyk

Bolesławiec, V Niedziela Wielkiego Postu 2020 r.

ŚWIĘTE TRIDUUM PASCHALNE

WIELKI CZWARTEK

CELEBRACJA SŁOWA BOŻEGO

Domownicy, odświętnie ubrani, gromadzą się na liturgii w swoim domowym Kościele wokół stołu, przy którym zwykle gromadzą się na rodzinnych uroczystościach, w czasie gdy rozpoczyna się Msza Wieczery Pańskiej w miejscowej parafii albo w innej, najbardziej odpowiedniej porze, wieczorem. Liturgii przewodniczy głowa rodziny, ewentualnie ktoś inny z dorosłych, nie może to być dziecko. Stół powinien być nakryty białym obrusem, można go udekorować kwiatami. Pośrodku – należy położyć księgę Pisma Świętego, z której będzie odczytywane słowo Boże. Uwaga: aż do Wigilii Paschalnej nie stawiamy na stole ani nie zapalamy świecy – ten znak obecności Chrystusa pojawi się dopiero w związku z celebracją zmartwychwstania. Bardzo dobrym doświadczeniem – choć nieobowiązkowym – może być przeżycie w rodzinie obrzędu umycia nóg. Do tego obrzędu należy wcześniej przygotować: misę, dzban z ciepłą wodą i ręcznik. Teksty pieśni, które można wykorzystać podczas wspólnej modlitwy, są umieszczone na końcu wielkoczwartkowej liturgii (zob. s. 11). Celebracja rozpoczyna się od śpiewu pieśni i znaku krzyża. Wszyscy powstają.

PIEŚŃ: *W krzyżu cierpienie lub Krzyżu Chrystusa, lub A myśmy się chlubić powinni.*

Przewodniczący: W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Wszyscy: Amen.

P. W Liście św. Pawła do Galatów czytamy: *Chlubimy się krzyżem naszego Pana Jezusa Chrystusa; w nim jest nasze zbawienie, życie i zmartwychwstanie, przez niego jesteśmy zbawieni i oswobodzeni.* Gromadzimy się jako wyznawcy Jezusa Chrystusa, który dla nas stał się człowiekiem, dla nas umarł na krzyżu i dla nas zmartwych-

wstał, aby dziś – w gronie rodziny i najbliższych – rozpocząć obchód Świętego Triduum Paschalnego Męki, Śmierci i Zmartwychwstania naszego Pana Jezusa Chrystusa. W tym trudnym czasie walki z pandemią, dziś, w Wielki Czwartek, w dniu, w którym wspominamy Ostatnią Wieczerzę, w dniu, w którym dziękujemy Bogu za dar Eucharystii i kapłaństwa, kiedy nie możemy uczestniczyć we Mszy świętej, gromadzimy się w naszej rodzinie na słuchaniu słowa Bożego i modlitwie o to, abyśmy zawsze potrafili być wdzięczni i potrafili docenić dar Komunii świętej i sakramentu Eucharystii, ale też, aby pragnienie Eucharystii dojrzewało w nas przez doskonałą miłość do drugiego człowieka i gotowość służby innym na wzór Chrystusa. Myślami złączmy się z naszą wspólnotą parafialną, z ojcami z naszej parafii i klasztoru, z naszym kardynałem, papieżem i całym Kościołem.

Chwila modlitwy w milczeniu.

P. Módlmy się.

Wszzechmogący, wieczny Boże, obchodzimy pamiątkę najświętszej Wieczerzy, podczas której Twój Jednorodzony Syn mając się wydać na śmierć pozostawił Kościołowi nową wiekuiącą Ofiarę i Ucztę swojej miłości; spraw, abyśmy z tak wielkiego misterium czerpali pełnię miłości i życia. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

W. Amen.

Wszyscy siadają i słuchają czytań zaczerpniętych z Mszy Wieczerzy Pańskiej. Czytający – lektor – stojąc, z powagą należną natchnionym słowom odczytuje poniższe teksty. Po I czytaniu śpiewa się psalm responsoryjny, ale jeśli nie ma nikogo, kto potrafiłby to zrobić, można go przeczytać. Przed Ewangelią śpiewa się aklamację. Powinien go odczytać przewodniczący liturgii. Inna osoba może przeczytać wprowadzenie do słuchania słowa Bożego.

WPROWADZENIE

Wielkoczwartkową liturgię słowa rozpoczyna opis ustanowienia uczty paschalnej, którą naród wybrany spożywał w noc swojego wyzwolenia z niewoli egipskiej. Potem każdego roku czynił to w gronie rodzinnym na pamiątkę tamtej nocy. Było to spożywanie paschy. Także Jezus spożywał paschę ze swymi uczniami. Wyzwolenie z niewoli egipskiej jest zapowiedzią i początkiem naszego wyzwolenia, którego Jezus Chrystus dokonał w swojej ofierze krzyża. Zostawił nam On tę tajemnicę naszego zbawienia jako Paschę – Eucharystię.

W drugim czytaniu Święty Paweł ukaże nam właśnie ucztę paschalną Nowego Izraela – jest nią Eucharystia, na której karmimy się Ciałem i Krwią Jezusa – Prawdziwego Baranka Bożego.

Ewangelia Świętego Jana wskaże na szczególny wymiar posługi Jezusa wobec człowieka. Jest to gest umycia nóg uczniom. W tej postawie Jezusa – służby pełnej miłości – streszcza się to, co należy do owocu Eucharystii. Jest to posługa miłości, którą możemy podejmować na wzór Jezusa i razem z Nim. Święty Jan jako jedyny z Ewangelistów nie przedstawia opisu ustanowienia sakramentu Eucharystii, lecz właśnie tę posługę Jezusa. W skupieniu i z uwagą słuchajmy słowa Bożego.

PIERWSZE CZYTANIE Wj, 12 1-8. 11-14

Czytanie z Księgi Wyjścia

Pan powiedział do Mojżesza i Aarona w ziemi egipskiej: «Miesiąc ten będzie dla was początkiem miesiący, będzie pierwszym miesiącem roku! Powiedzcie całemu zgromadzeniu Izraela tak:

„Dziesiątego dnia tego miesiąca niech się każdy postara o baranka dla rodziny, o baranka dla domu. Jeśli by zaś rodzina była za mała do spożycia baranka, to niech się postara o niego razem ze swym sąsiadem, który mieszka najbliżej jego domu, aby była odpowiednia liczba osób. Liczyć je zaś będziecie dla spo-

życia baranka według tego, co każdy może spożyć. Baranek będzie bez skazy, samiec, jednoroczny; wziąć możecie jagnię albo koźlę. Będziecie go strzec aż do czternastego dnia tego miesiąca, a wtedy zabije go całe zgromadzenie Izraela o zmierzchu. I wezmą krew baranka, i pokropią nią odrzwia i progi domu, w którym będą go spożywać. I tej samej nocy spożyją mięso pieczone w ogniu, i chleby praśne będą spożywali z gorzkimi ziołami.

Tak zaś spożywać go będziecie: biodra wasze będą przepasane, sandały na waszych nogach i laska w waszym ręku. Spożywać będziecie pośpiesznie, gdyż jest to Pascha na cześć Pana. Tej nocy przejdę przez Egipt, zabiję wszystko pierworodne w ziemi egipskiej, od człowieka aż po bydło, i odbędę sąd nad wszystkimi bogami Egiptu – Ja, Pan. Krew posłuży wam do oznaczenia domów, w których będziecie przebywać. Gdy ujrzę krew, przejdę obok i nie będzie pośród was plagi niszczycielskiej, gdy będę karał ziemię egipską. Dzień ten będzie dla was dniem pamiętnym i obchodzić go będziecie jako święto dla uczczenia Pana. Po wszystkie pokolenia – na zawsze w tym dniu będziecie obchodzić święto”».

Oto słowo Boże.

W. Bogu niech będą dzięki.

PSALM RESPNSORYJNY Ps 116B (115)

Refren: Kielich Przymierza to Krew Zbawiciela

Czym się Panu odpłacę *
za wszystko, co mi wyświadczył?
Podniosę kielich zbawienia *
i wezwę imienia Pana.

Refren.

Cenna jest w oczach Pana *
śmierć Jego wyznawców.
Jestem Twym sługą, synem Twojej służebnicy, *
Ty rozerwałeś moje kajdany.

Refren.

Tobie złożę ofiarę pochwalną *
i wezwę imienia Pana.

Wypełnię me śluby dla Pana *
przed całym Jego ludem.

Refren.

DRUGIE CZYTANIE 1 Kor 11, 23-26

Czytanie z Pierwszego Listu Świętego Pawła Apostoła do Koryntian

Bracia:

Ja otrzymałem od Pana to, co wam przekazałem, że Pan Jezus tej nocy, której został wydany, wziął chleb i dzięki uczyniwszy, połamał i rzekł: «To jest Ciało moje za was wydane. Czyńcie to na moją pamiętkę!». Podobnie, skończywszy wieczerzę, wziął kielich, mówiąc: «Kielich ten jest Nowym Przymierzem we Krwi mojej. Czyńcie to, ile razy picie będziecie, na moją pamiętkę!».

Ilekróć bowiem spożywacie ten chleb i pijecie kielich, śmierć Pana głosicie, aż przyjdzie.

Oto słowo Boże.

W. Bogu niech będą dzięki.

Wszyscy powstają.

SPIEW PRZED EWANGELIĄ J 13, 14

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Daję wam przykazanie nowe, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem.

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

EWANGELIA J 13, 1-15

P. Słowa Ewangelii według Świętego Jana.

W. Chwała Tobie, Panie.

Było to przed Świętem Paschy. Jezus, wiedząc, że nadeszła godzina Jego, by przeszedł z tego świata do Ojca, umiłowałszy swoich na świecie, do końca ich umiłował.

W czasie wieczerzy, gdy diabeł już nakłonił serce Judasza Iskarioty, syna Szymona, aby Go wydał, Jezus, wiedząc, że Ojciec oddał Mu wszystko w ręce oraz że od Boga wyszedł i do Boga idzie, wstał od wieczerzy i złożył szaty. A wzięwszy prześcieradło, nim się przepasał. Potem nalał wody do miski. I zaczął obmywać uczniom nogi i ocierać prześcieradłem, którym był przepasany. Podszedł więc do Szymona Piotra, a on rzekł do Niego: «Panie, Ty chcesz mi umyć nogi?». Jezus mu odpowiedział: «Tego, co Ja czynię, ty teraz nie rozumiesz, ale poznasz to później». Rzekł do Niego Piotr: «Nie, nigdy mi nie będziesz nóg umywał».

Odpowiedział mu Jezus: «Jeśli cię nie umyję, nie będziesz miał udziału ze Mną». Rzekł do Niego Szymon Piotr: «Panie, nie tylko nogi moje, ale i ręce, i głowę!».

Powiedział do niego Jezus: «Wykąpany potrzebuje tylko nogi sobie umyć, bo cały jest czysty. I wy jesteście czyści, ale nie wszyscy». Wiedział bowiem, kto Go wyda, dlatego powiedział: «Nie wszyscy jesteście czyści».

A kiedy im umył nogi, przywdział szaty i znów zajął miejsce przy stole, rzekł do nich: «Czy rozumiecie, co wam uczyniłem? Wy Mnie nazywacie „Nauczycielem” i „Panem”, i dobrzemówicie, bo nim jestem. Jeżeli więc Ja, Pan i Nauczyciel, umyłem wam nogi, to i wy powinniście sobie nawzajem umywać nogi. Dałem wam bowiem przykład, abyście i wy tak czynili, jak Ja wam uczyniłem».

Oto słowo Pańskie.

W. Chwała Tobie, Chryste.

Wszyscy siadają. Chwila medytacji w milczeniu.

UMYWANIE NÓG

P. Tę samą tajemnicę ofiarnej miłości, którą Jezus zostawił w znakach chleba i wina i którą polecił sprawować na Jego pamiątkę, zawarł również w geście umywania nóg. Także ten gest Jezus powierzył Apostołom, aby go wykonywali, pamiętając o tym, co On sam uczynił dla nich: *Dałem wam przykład, abyście i wy tak czynili, jak Ja wam uczyniłem.* Z tym znakiem Jezus związał nowe przykazanie, które wyróżnia nas, chrześcijan, pośród tego świata: *Miłujcie się wzajemnie tak, jak Ja was umiłowalem!*

Przeżyjemy teraz w milczeniu i zamyśleniu ten gest obmywania nóg, na wzór Chrystusa, jako znak miłości unizonej i ofiarnej, która drugiego przyjmuje i wywyższa. Przeżyjemy teraz w milczeniu i zamyśleniu ten gest obmywania nóg.

Następuje obrzęd obmycia nóg wszystkim obecnym przez głowę rodziny. Osoba czyniąc ten znak, może zdjąć wierzchnie ubranie, np. marynarkę, a założyć fartuch lub czymś się przepasać. Samą wodą obmywa stopy bliskich i wyciera je ręcznikiem. Później – jeśli wydaje się to właściwe – każdy z dorosłych może obmyć nogi pozostałym, a nawet dzieci – gdy jest ich więcej, ale tylko sobie nawzajem. Należy dołożyć wszelkich starań, by gest ten zachował całą swą powagę i wymowę. Po zakończeniu wszyscy powstają.

PROŚBY

P. Uwielbiamy naszego Zbawiciela, który podczas Ostatniej Wieczerzy, tej nocy, kiedy był wydany, polecił Kościołowi sprawować wieczną pamiątkę swej śmierci i zmartwychwstania. Módlmy się i wołajmy:

W. *Uświęć lud Twoją krwią odkupiony.*

P. Odkupicielu, spraw, abyśmy przez pokutę coraz ściślej jednoczyli się z Twoją męką i osiągnęli chwałę zmartwychwstania.

W. *Uświęć lud Twoją krwią odkupiony.*

P. Niech Twoja Matka, pocieszycielka strapionych, otacza nas swoją opieką, abyśmy potrafili umacniać przygnębionych tą pociechą, którą sami czerpiemy w Tobie.

W. *Uświęć lud Twoją krwią odkupiony.*

P. Dopomóż wiernym, aby w cierpieniach byli uczestnikami Twojej męki i ukazywali w sobie dzieło zbawienia.

W. *Uświęć lud Twoją krwią odkupiony.*

P. Panie, Ty uniżyłeś samego siebie stawszy się posłusznym aż do śmierci krzyżowej, udziel swoim sługom daru posłuszeństwa i cierpliwości.

W. *Uświęć lud Twoją krwią odkupiony.*

P. Obdarz zmarłych z naszej rodziny i wszystkie ofiary koronawirusa chwałą Twojego uwielbionego ciała i spraw, abyśmy się kiedyś stali jej uczestnikami.

W. *Uświęć lud Twoją krwią odkupiony.*

P. Zjednoczeni w miłości skierujmy do Boga Ojca modlitwę, której nas nauczył Jego Syn.

W. Ojciec nasz.

P. Wzbudźmy w sobie teraz pragnienie duchowego przyjęcia łaski Komunii świętej. Prośmy Chrystusa Pana, aby przyszedł do naszych serc i abyśmy otrzymali dar zjednoczenia z Nim.

Można uklęknąć.

Kłękam u Twoich stóp, o mój Jezu, i ofiarowuję Tobie skruchę mego serca, które pograża się w nicości i Twojej świętej obecności. Uwielbiam Ciebie w Sakramencie Twej miłości, pragnę Cię przyjąć w ubogim mieszkaniu mego serca. W oczekiwaniu na szczęście Komunii sakramentalnej pragnę Cię przyjąć w Duchu. Przyjdź do mnie, o mój Jezu, abym przyszedł do Ciebie. Niech Twoja miłość rozpali całą moją istotę na życie i na śmierć. Wierzę w Ciebie, ufam Tobie, kocham Ciebie. Niech się tak stanie. **W.** Amen.

Chwila modlitwy w milczeniu.

P. Na koniec – wdzięczni za dar Eucharystii – zaśpiewajmy pieśń ku czci Chrystusa obecnego w Najświętszym Sakramencie.

PIEŚŃ. Jeśli nie można jej odśpiewać, tekst należy odczytać.

Sław, języku, tajemnicę
Ciała i najdroższej Krwi,
Którą, jako łask krynicę,
Wylał w czasie ziemskich dni
Ten, co Matkę miał Dziewicę,
Król narodów, godzien czci.

Z Panny czystej narodzony,
Poślan zbawić ludzki ród,
Gdy po świecie, na wsze strony,
Ziarno słowa rzucił w lud,
Wtedy cudem niezgłębionym
Zamknął swej pielgrzymki trud.

W noc ostatnią przy wieczerzy,
Z tymi, których braćmi zwał,
Pełniąc wszystko, jak należy,
Czego przepis prawny chciał,
Sam Dwunastu się powierzył
I za pokarm z rąk swych dał.

Słowem więc, Wcielone Słowo,
Chleb zamienia w Ciało swe.
Wino Krwią jest Chrystusową,
Darmo wzrok to widzieć chce.
Tylko wiara Bożą mową
Pewność o tym w serca śle.

Przed tak wielkim Sakramentem
Upadajmy wszyscy wraz,
Niech przed Nowym Testamentem
Starych praw ustąpi czas.
Co dla zmysłów niepojęte,
Niech dopełni wiara w nas.

Bogu Ojcu i Synowi
Hołd po wszystkie nieśmy dni,
Niech podaje wiek wiekowi Hymn triumfu, dzięki, czci,
A równemu im Duchowi
Niechaj wieczna chwała brzmi. Amen.

Celebracji nie kończy się znakiem krzyża. Modlitwa do północy nie może mieć charakteru pasyjnego. Po skończonej modlitwie stół należy obnażyć – na wzór ołtarza w kościele – zdjąć obrus i kwiaty, pozostawić jedynie księgę Pisma Świętego.

ŚWIĘTE TRIDUUM PASCHALNE WIELKI PIĄTEK CELEBRACJA SŁOWA BOŻEGO

Podobnie jak wczoraj domownicy, odświętnie ubrani, gromadzą się na liturgii w swoim domowym Kościele wokół stołu, przy którym zwykle zbierają się na rodzinnych uroczystościach, w czasie gdy rozpoczyna się Liturgia Męki Pańskiej w miejscowej parafii albo w innej najbardziej odpowiedniej porze pomiędzy godz. 15.00 a 21.00. Liturgii przewodniczy głowa rodziny, ewentualnie ktoś inny z dorosłych.

Stół, podobnie jak ołtarz w kościele, powinien być dziś obnażony – bez obrusu i kwiatów. Pośrodku stołu należy położyć księgę Pisma Świętego i krzyż do adoracji (warto, aby był odpowiednio duży i piękny – może być to krzyż, który na co dzień wisi na ścianie, ewentualnie krzyż z „zestawu kołędowego”; w sytuacji kryzysowej można go sporządzić własnoręcznie z dostępnych materiałów). Teksty pieśni, które można wykorzystać podczas wspólnej modlitwy, są umieszczone na końcu wielkopiątkowej liturgii (zob. s. 23). Celebracja rozpoczyna się od wprowadzenia przewodniczącego – opuszcza się śpiew pieśni i znak krzyża.

Wszyscy powstają.

Przewodniczący. W drugim dniu Świętego Triduum Paschalnego, w Wielki Piątek Kościół nie sprawuje Eucharystii. W dniu, w którym Jezus Chrystus wziął na swoje ramiona krzyż i poniósł na nim śmierć dla naszego zbawienia, chrześcijanie gromadzą się na liturgii ku czci Męki Pańskiej. I my chcemy iść krok w krok z naszym Zbawicielem przez kolejne momenty Jego bolesnej Męki, abyśmy mogli przejść wraz z nim przez krzyż do chwaty odkupienia.

Duchowo złączmy się z naszą wspólnotą parafialną, z ojcami z naszej parafii i klasztoru, z naszym kardynałem, papieżem i całym

Kościółem. Rozpocznijmy liturgię od wewnętrznego aktu skruchy i żalu za wszystkie grzechy nasze, za które Jezus pokutował na krzyżu.

Chwila modlitwy w milczeniu.

P. Pomnij, Boże, na swoje miłosierdzie, otaczaj nieustanną opieką i uświęcaj lud swój, dla którego Twój Syn, Jezus Chrystus, ustanowił paschalne misterium, przelewając krew swoją. Który żyje i króluje na wieki wieków.

Wszyscy. Amen.

Wszyscy siadają i słuchają czytań zaczerpniętych z Liturgii Męki Pańskiej. Zasady wykonania liturgii słowa są takie same, jak w czasie wielkoczwartkowej celebracji, z tym że Ewangelię – jeśli jest dostateczna liczba osób – powinno się odczytać z podziałem na role. Ten, kto przewodniczy modlitwie, wypowiada słowa Jezusa, oprócz niego powinno być jeszcze trzech lektorów. Do takiego odczytania Ewangelii potrzebna będzie odpowiednia liczba tekstów ze znakami oznaczającymi podział na role. Przed rozpoczęciem liturgii słowa przewodniczący lub inna osoba wprowadza do czytań następującymi słowami.

WPROWADZENIE

Dzisiejsza liturgia słowa rozpocznie się od proroctwa Izajasza opowiadającego o męce i cierpieniach Mesjasza, ale i o jej zbawczych skutkach dla ludzi wszystkich czasów. Cierpienie niewinnego zawsze pozostaje tajemnicą. Światło na tę tajemnicę rzuca męka i śmierć Jezusa, który z drogi krzyża czyni dziś drogę zwycięstwa i chwały. Drugie czytanie ukaże nam Chrystusa – jedyne i najwyższego Arcykapłana, sprawcę zbawienia, którego udziela On wszystkim, którzy Go słuchają. Chrystus jest naszym Pośrednikiem u Ojca, który tak nas umiłował, że dał swojego Syna, aby każdy kto w Niego wierzy miał życie na wieczność. Dlatego z ufnością zbliżamy się dziś do tronu łaski, jakim stał się dla nas krzyż.

Na koniec wysłuchamy opisu Męki Pańskiej w relacji świętego Jana. To naoczny świadek tych wydarzeń, jedyny uczeń, który stał pod krzyżem. Jan patrzy na Jezusa oczyma wiary i tak nam Go ukazuje w swojej Ewangelii.

PIERWSZE CZYTANIE Iz 51, 13-53. 12

Czytanie z Księgi proroka Izajasza

Oto się powiedzie mojemu Słudze, wybije się, wywyższy i bardzo wyrośnie. Jak wielu osłupiało na Jego widok – tak nieludzko został oszpecony Jego wygląd i postać Jego była niepodobna do ludzi – tak mnogie narody się zdumieją, królowie zamkną przed Nim usta, bo ujrzą coś, czego im nigdy nie opowiadano, i pojmą coś niesłychanego. Któż uwierzy temu, co usłyszeliśmy? Komu się ramię Pańskie objawiło? On wyrósł przed nami jak młode drzewo i jakby korzeń z wyschniętej ziemi. Nie miał On wdzięku ani też blasku, aby chciano na Niego popatrzeć, ani wyglądu, by się nam podobał. Wzgardzony i odepchnięty przez ludzi, Mąż boleści, oswojony z cierpieniem, jak ktoś, przed kim się twarz zakrywa, wzgardzony tak, iż mieliśmy Go za nic. Lecz On się obarczył naszym cierpieniem, On dźwigał nasze boleści, a my uznaliśmy Go za skazańca, chłostanego przez Boga i zdeptanego. Lecz On był przebity za nasze grzechy, zdruzgotany za nasze winy. Spadła na Niego chłosta zbawienna dla nas, a w Jego ranach jest nasze uzdrowienie.

Wszyscy pobłądziliśmy jak owce, każdy z nas się zwrócił ku własnej drodze, a Pan obarczył Go winami nas wszystkich. Dręczono Go, lecz sam pozwolił się gnębić, nawet nie otworzył ust swoich. Jak baranek na rzeź prowadzony, jak owca niema wobec strzygących ją, tak On nie otworzył ust swoich. Po udręce i sądzie został usunięty; a kto się przejmuje Jego losem? Tak! Zgładzono Go z krainy żyjących; za grzechy mego ludu został zbity na śmierć. Grób Mu wyznaczono między bezbożnymi, i w śmierci swej był na równi z bogaczem, chociaż nikomu nie wyrządził krzywdy i w Jego ustach kłamstwo nie powstało.

Spodobało się Panu zmiążyć Go cierpieniem. Jeśli On wyda swe życie na ofiarę za grzechy, ujrzy potomstwo, dni swe przedłuży, a wola Pańska spełni się przez Niego. Po udrękach swej duszy ujrzy światło i nim się nasyci. Sprawiedliwy mój Sługa usprawiedliwi wielu, ich nieprawości On sam dźwigać będzie. Dlatego w nagrodę przydzielę Mu tłumy, i posiadzie możnych jako zdobycz za to, że siebie na śmierć ofiarował i policzony został pomiędzy przestępców. A On poniósł grzechy wielu i oręduje za przestępcami.

Oto słowo Boże.

W. Bogu niech będą dzięki.

PSALM RESPNSORYJNY Ps 31 (30)

Refren: Ojcze, w Twe ręce składam ducha mego.

Panie, do Ciebie się uciekam, †
niech nigdy nie doznam zawodu, *
wybaw mnie w sprawiedliwości Twojej!
W ręce Twoje powierzam ducha mego, *
Ty mnie odkupisz, Panie, wierny Boże.

Refren.

Stałem się przykładem hańby †
dla wszystkich moich wrogów, *
dla sąsiadów przedmiotem odrazy.
Zapomnieli o mnie w sercach jak o zmarłym, *
stałem się jak wyrzucone naczynie.

Refren.

Ja zaś pokładałam ufność w Tobie, Panie, *
i mówię: «Ty jesteś moim Bogiem».
W Twoim ręku są moje losy, *
wyrwij mnie z rąk wrogów i prześladowców.

Refren.

Niech Twoje oblicze zajaśnieje nad Twym sługą, *
wybaw mnie w swoim miłosierdziu.
Bądźcie dzielni i mężnego serca, *
wszyscy, którzy ufacie Panu.

Refren.

DRUGIE CZYTANIE Hbr 4, 14-16; 5, 7-9

Czytanie z Listu do Hebrajczyków

Mając arcykapłana wielkiego, który przeszedł przez niebiosy, Jezusa, Syna Bożego, trwajmy mocno w wyznawaniu wiary. Nie takiego bowiem mamy arcykapłana, który by nie mógł współczuć naszym słabościom, lecz poddanego próbie pod każdym względem podobnie jak my – z wyjątkiem grzechu. Przybliżmy się więc z ufnością do tronu łaski, abyśmy doznali miłosierdzia i znaleźli łaskę pomocy w stosownej chwili.

Chrystus bowiem z głośnym wołaniem i płaczem za swych dni doczesnych zanosił gorące prośby i błagania do Tego, który mógł Go wybawić od śmierci, i został wysłuchany dzięki swej uległości. I chociaż był Synem, nauczył się posłuszeństwa przez to, co wycierpiał. A gdy wszystko wykonał, stał się sprawcą zbawienia wiecznego dla wszystkich, którzy Go słuchają.

Oto słowo Boże.

W. Bogu niech będą dzięki.

Wszyscy powstają.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ Por. Flp 2, 8-9

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Dla nas Chrystus stał się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej. Dlatego Bóg wywyższył Go nad wszystko i darował Mu imię ponad wszelkie imię.

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

+ – słowa Chrystusa

E. – słowa Ewangelisty

I. – słowa innych osób pojedynczych

T. – słowa kilku osób lub tłumu

EWANGELIA J 18, 1 – 19, 42

E. Męka naszego Pana Jezusa Chrystusa według Świętego Jana.

Pojmanie Jezusa

E. Po wieczerzy Jezus wyszedł z uczniami swymi za potok Cedron. Był tam ogród, do którego wszedł On i Jego uczniowie. Także i Judasz, który Go wydał, znał to miejsce, bo Jezus i uczniowie Jego często się tam gromadzili. Judasz, otrzymawszy kohortę oraz strażników od arcykapłanów i faryzeuszów, przybył tam z latarniami, pochodniami i bronią. A Jezus, wiedząc o wszystkim, co miało na Niego przyjść, wyszedł naprzeciw i rzekł do nich: **+** Kogo szukacie?

E. Odpowiedzieli Mu: **T.** Jezusa z Nazaretu. **E.** Rzekł do nich Jezus: **+** Ja jestem. **E.** Również i Judasz, który Go wydał, stał między nimi. Skoro więc Jezus rzekł do nich: Ja jestem, cofnęli się i upadli na ziemię. Powtórnie ich zapytał: **+** Kogo szukacie? **E.** Oni zaś powiedzieli: **T.** Jezusa z Nazaretu. **E.** Jezus odrzekł: **+** Powiedziałem wam, że Ja jestem. Jeżeli więc Mnie szukacie, pozwólcie tym odejść.

E. Stało się tak, aby się wypełniło słowo, które wypowiedział: Nie utraciłem żadnego z tych, których Mi dałeś. Wówczas Szymon Piotr, który miał miecz, dobył go, uderzył sługę arcykapłana i odciął mu prawe ucho. A słudze było na imię Malchos. Na to rzekł Jezus do Piotra: **+** Schowaj miecz do pochwy. Czyż nie mam wypić kielicha, który Mi podał Ojciec?

Przed Annaszem. Zaparcie się Piotra

E. Wówczas kohorta oraz trybun razem ze strażnikami żydowskimi pojмали Jezusa, związali Go i zaprowadzili najpierw do Annasza. Był on bowiem teściem Kajfasza, który owego roku pełnił urząd arcykapłanski. Właśnie Kajfasz poradził Żydom, że lepiej jest, aby jeden

człowiek zginął za naród.

A szedł za Jezusem Szymon Piotr razem z innym uczniem. Uczeń ten był znany arcykapłanowi i dlatego wszedł za Jezusem na dziedziniec pałacu arcykapłana, natomiast Piotr zatrzymał się przed bramą, na zewnątrz. Wszedł więc ów drugi uczeń, znany arcykapłanowi, pomówił z odźwierną i wprowadził Piotra do środka. A służąca odźwierna rzekła do Piotra: **I**. Czy może i ty jesteś jednym spośród uczniów tego człowieka? **E**. On odpowiedział: **I**. Nie jestem. **E**. A że było zimno, strażnicy i słudzy, rozpaliwszy ognisko, stali przy nim i grzali się. Wśród nich stał także Piotr i grzał się przy ogniu.

Arcykapłan więc zapytał Jezusa o Jego uczniów i o Jego naukę. Jezus mu odpowiedział: **+** Ja przemawiałem jawnie przed światem. Nauczałem zawsze w synagodze i w świątyni, gdzie się gromadzą wszyscy Żydzi. Potajemnie zaś nie nauczałem niczego. Dlaczego Mnie pytasz? Zapytaj tych, którzy słyszeli, co im mówiłem. Przecież oni wiedzą, co powiedziałem. **E**. Gdy to rzekł, jeden ze sług stojących obok spoliczkował Jezusa, mówiąc: **I**. Tak odpowiadasz arcykapłanowi? **E**. Odrzekł mu Jezus: **+** Jeżeli źle powiedziałem, udowodnij, co było złego. A jeżeli dobrze, to dlaczego Mnie bijesz? **E**. Następnie Annasz wysłał Go związanego do arcykapłana Kajfasza. A Szymon Piotr stał i grzał się przy ogniu. Powiedzieli wówczas do niego: **T**. Czy i ty nie jesteś jednym z Jego uczniów? **E**. On zaprzeczył, mówiąc: **I**. Nie jestem. **E**. Jeden ze sług arcykapłana, krewny tego, któremu Piotr odciął ucho, rzekł: **I**. Czyż nie ciebie widziałem razem z Nim w ogrodzie? **E**. Piotr znowu zaprzeczył i zaraz zapiął kogut.

Przed Piłatem

Od Kajfasza zaprowadzili Jezusa do pretorium. A było to wczesnym rankiem. Oni sami jednak nie weszli do pretorium, aby się nie skalać i móc spożyć Paschę. Dlatego Piłat wyszedł do nich na zewnątrz i rzekł: **I**. Jaką skargę wnosicie przeciwko temu człowiekowi? **E**. W

odpowiedzi rzekli do niego: **T.** Gdyby to nie był złoczyńca, nie wydalibyśmy Go tobie. **E.** Piłat więc rzekł do nich: **I.** Weźcie Go sobie i osądźcie według swojego prawa. **E.** Odpowiedzieli mu Żydzi: **T.** Nam nie wolno nikogo zabić. **E.** Tak miało się spełnić słowo Jezusa, w którym zapowiedział, jaką śmiercią miał umrzeć.

Przesłuchanie

Wtedy Piłat powtórnie wszedł do pretorium, a przywoławszy Jezusa, rzekł do Niego: **I.** Czy Ty jesteś Królem żydowskim? **E.** Jezus odpowiedział: **+** Czy to mówisz od siebie, czy też inni powiedzieli ci o Mnie? **E.** Piłat odparł: **I.** Czy ja jestem Żydem? Naród Twój i arcykapłani wydali mi Ciebie. Co uczyniłeś? **E.** Odpowiedział Jezus: **+** Królestwo moje nie jest z tego świata. Gdyby królestwo moje było z tego świata, słudzy moi biliby się, abym nie został wydany Żydom. Teraz zaś królestwo moje nie jest stąd. **E.** Piłat zatem powiedział do Niego: **I.** A więc jesteś królem?

E. Odpowiedział Jezus: **+** Tak, jestem królem. Ja się na to narodziłem i na to przyszedłem na świat, aby dać świadectwo prawdzie. Każdy, kto jest z prawdy, słucha mojego głosu. **E.** Rzekł do Niego Piłat: **I.** Cóż to jest prawda? **E.** To powiedziawszy, wyszedł ponownie do Żydów i rzekł do nich: **I.** Ja nie znajduję w Nim żadnej winy. Jest zaś u was zwyczaj, że na Paschę uwalniam wam jednego więźnia. Czy zatem chcecie, abym wam uwolnił Króla żydowskiego? **E.** Oni zaś powtórnie zawołali: **T.** Nie tego, lecz Barabasza! **E.** A Barabasz był rozbójnikiem.

„Oto człowiek”

Wówczas Piłat zabrał Jezusa i kazał Go ubiczować. A żołnierze, uplótłszy koronę z cierni, włożyli Mu ją na głowę i okryli Go płaszczem purpurowym. Potem podchodzili do Niego i mówili: **T.** Witaj, Królu żydowski! **E.** I policzkowali Go. A Piłat ponownie wyszedł na zewnątrz i przemówił do nich: **I.** Oto wyprowadzam Go wam na zewnątrz, abyście poznali, że ja nie znajduję w Nim żadnej winy. **E.** Jezus więc wyszedł na zewnątrz w koronie cierniowej i płaszczu

purpurowym. Piłat rzekł do nich: **I.** Oto Człowiek. **E.** Gdy Go ujrzeli arcykapłani i słudzy, zawołali: **T.** Ukrzyżuj! Ukrzyżuj! **E.** Rzekł do nich Piłat: **I.** Zabierzcie Go i sami ukrzyżujcie! Ja bowiem nie znajduję w Nim winy. **E.** Odpowiedzieli mu Żydzi: **T.** My mamy Prawo, a według Prawa powinien On umrzeć, bo sam siebie uczynił Synem Bożym. **E.** Gdy Piłat usłyszał te słowa, jeszcze bardziej się uląkł. Wszedł znów do pretorium i zapytał Jezusa: **I.** Skąd Ty jesteś? **E.** Jezus jednak nie dał mu odpowiedzi. Rzekł więc Piłat do Niego: Rzekł więc Piłat do Niego: **I.** Nie chcesz ze mną mówić? Czy nie wiesz, że mam władzę uwolnić Ciebie i mam władzę Ciebie ukrzyżować? **E.** Jezus odpowiedział: + Nie miałbyś żadnej władzy nade Mną, gdyby ci jej nie dano z góry. Dlatego większy grzech ma ten, który Mnie wydał tobie. **E.** Odtąd Piłat usiłował Go uwolnić. Żydzi jednak zawołali: **T.** Jeżeli Go uwolnisz, nie jesteś przyjacielem cezara. Każdy, kto się czyni królem, sprzeciwia się cesarowi.

Wyrok

E. Gdy więc Piłat usłyszał te słowa, wyprowadził Jezusa na zewnątrz i zasiadł na trybunale, na miejscu zwanym Lithostrotos, po hebrajsku Gabbata. Był to dzień Przygotowania Paschy, około godziny szóstej. I rzekł do Żydów: **I.** Oto wasz król! **E.** A oni krzyczeli: **T.** Precz! Precz! Ukrzyżuj Go! **E.** Piłat powiedział do nich: **I.** Czyż króla waszego mam ukrzyżować? **E.** Odpowiedzieli arcykapłani: **T.** Poza cezarem nie mamy króla. **E.** Wtedy więc wydał Go im, aby Go ukrzyżowano.

Droga krzyżowa i ukrzyżowanie

Zabrali zatem Jezusa. A On sam, dźwigając krzyż, wyszedł na miejsce zwane Miejscem Czaszki, które po hebrajsku nazywa się Golgota. Tam Go ukrzyżowano, a z Nim dwóch innych, z jednej i drugiej strony, pośrodku zaś Jezusa. Wypisał też Piłat tytuł winy i kazał go umieścić na krzyżu. A było napisane: Jezus Nazarejczyk, Król żydowski. Napis ten czytało wielu Żydów, ponieważ miejsce, gdzie ukrzyżowano Jezusa, było blisko miasta. A było napisane w języku

hebrajskim, łacińskim i greckim. Arcykaptani żydowscy mówili do Piłata: **T.** Nie pisz: Król żydowski, ale że On powiedział: Jestem Królem żydowskim. **E.** Odparł Piłat: **I.** Com napisał, napisałem.

E. Żołnierze zaś, gdy ukrzyżowali Jezusa, wzięli Jego szaty i podzielili na cztery części, dla każdego żołnierza jedna część; wzięli także tunikę. Tunika zaś nie była szyta, ale cała tkana od góry do dołu. Mówili więc między sobą: **T.** Nie rozdierajmy jej, ale rzućmy o nią losy, do kogo ma należeć. **E.** Tak miały się wypełnić słowa Pisma: Podzielili między siebie szaty moje, a o moją suknię rzucili losy. To właśnie uczynili żołnierze.

Testament dany z krzyża

A obok krzyża Jezusowego stały: Matka Jego i siostra Matki Jego, Maria, żona Kleofasa, i Maria Magdalena. Kiedy więc Jezus ujrzał Matkę i stojącego obok Niej ucznia, którego miłował, rzekł do Matki: **+** Niewiasto, oto syn Twój. **E.** Następnie rzekł do ucznia: **+** Oto Matka twoja. **E.** I od tej godziny uczeń wziął Ją do siebie.

Śmierć Jezusa

Potem Jezus, świadom, że już wszystko się dokonało, aby się wypełniło Pismo, rzekł: **+** Pragnę. **E.** Stało tam naczynie pełne octu. Nałożono więc na hizop gąbkę nasączoną octem i do ust Mu podano. A gdy Jezus skosztował octu, rzekł: **+** Dokonało się! **E.** Iskłoniwszy głowę, oddał ducha.

Wszyscy klękają i przez chwilę zachowują milczenie.

Przebicie serca

E. Ponieważ był to dzień Przygotowania, aby zatem ciała nie pozostawały na krzyżu w szabat – ów bowiem dzień szabatu był wielkim świętem – Żydzi prosili Piłata, żeby ukrzyżowanym połamano gołenie i usunięto ich ciała. Przyszli więc żołnierze i połamali gołenie tak pierwszemu, jak i drugiemu, którzy z Nim byli ukrzyżowani. Lecz gdy podeszli do Jezusa i zobaczyli, że już umarł, nie łamali Mu gołeni, tylko jeden z żołnierzy włócznią przebił Mu bok, a natychmiast wypłynęła krew i woda. Zaświadczył to ten, który widział, a świa-

dectwo jego jest prawdziwe. On wie, że mówi prawdę, abyście i wy wierzyli. Stało się to bowiem, aby się wypełniło Pismo: Kość jego nie będzie złamana. I znowu w innym miejscu mówi Pismo: Będą patrzeć na Tego, którego przebili.

Złożenie Jezusa do grobu

Potem Józef z Arymatei, który był uczniem Jezusa, lecz krył się z tym z obawy przed Żydami, poprosił Piłata, aby mógł zabrać ciało Jezusa. A Piłat zezwolił. Poszedł więc i zabrał Jego ciało. Przybył również i Nikodem, ten, który po raz pierwszy przyszedł do Jezusa nocą, i przyniósł około stu funtów mieszaniny mirry i aloesu. Zabrali więc ciało Jezusa i owinęli je w płótna razem z wonnościami, stosownie do żydowskiego sposobu grzebania. A w miejscu, gdzie Go ukrzyżowano, był ogród, w ogrodzie zaś nowy grób, w którym jeszcze nie złożono nikogo. Tam to więc, ze względu na żydowski dzień Przygotowania, złożono Jezusa, bo grób znajdował się w pobliżu.

E. Oto słowo Pańskie.

W. Chwała Tobie, Chryste.

Wszyscy siadają. Chwila medytacji w milczeniu. Wszyscy powstają.

PROŚBY

P. Wspominając z wielką pobożnością śmierć naszego Pana, Jezusa Chrystusa, z której świat otrzymał życie, zanośmy pokorne błagania do Boga Ojca:

W. *Przez śmierć Twego Syna wysłuchaj nas, Panie.*

P. Obdarz jednością swój Kościół.

W. *Przez śmierć Twego Syna wysłuchaj nas, Panie.*

P. Otaczaj opieką naszego papieża Franciszka.

W. *Przez śmierć Twego Syna wysłuchaj nas, Panie.*

P. Mocą Ducha Świętego uświęcaj wszystkie stany i wiernych Twojego ludu.

W. Przez śmierć Twego Syna wysłuchaj nas, Panie.

P. Pomnażaj wiarę i rozumienie Twojej prawdy u katechumenów.

W. Przez śmierć Twego Syna wysłuchaj nas, Panie.

P. Zjednocz rozproszonych chrześcijan.

W. Przez śmierć Twego Syna wysłuchaj nas, Panie.

P. Doprowadź Żydów do pełni odkupienia.

W. Przez śmierć Twego Syna wysłuchaj nas, Panie.

P. Oświeć blaskiem swej chwały tych, którzy nie wierzą w Chrystusa.

W. Przez śmierć Twego Syna wysłuchaj nas, Panie.

P. Ukaż znaki swojej dobroci w stworzeniach tym, którzy Cię nie uznają.

W. Przez śmierć Twego Syna wysłuchaj nas, Panie.

P. Kieruj umysłami i sercami tych, którzy rządzą państwem. Udziel pociechy wszystkim strapionym.

W. Przez śmierć Twego Syna wysłuchaj nas, Panie.

P. Daj dobre zdrowie i siłę tym, którzy cierpią z powodu pandemii oraz nadzieję i mądrość wszystkim, którzy się nimi opiekują i walczą z chorobą.

W. Przez śmierć Twego Syna wysłuchaj nas, Panie.

P. Obdarz chwałą zmarłych.

W. Przez śmierć Twego Syna wysłuchaj nas, Panie.

ADORACJA KRZYŻA

Przewodniczący modlitwie podnosi krzyż i ukazuje go obecnym, mówiąc.

P. Oto drzewo Krzyża, na którym zawisło Zbawienie świata.

W. Pójdźmy z pokłonem.

Zebrani klękają na oba kolana. Przez chwilę, w ciszy, oddają cześć Krzyżowi, który unosi przewodniczący.

Następuje adoracja Krzyża. Kolejno każdy z domowników klęka przed nim, bierze w dłonie i oddaje mu cześć w krótkiej chwili cichej modlitwy. Po zakończonej indywidualnej adoracji Krzyż umieszcza się na centralnym miejscu (gdzie będzie stał przez całą Wielką Sobotę, aż do Wigilii Paschalnej) i klęcząc, śpiewa się suplikacje.

W. Święty Boże, Święty mocny, Święty a Nieśmiertelny, zmiłuj się nad nami. 3x

Od powietrza, głodu, ognia i wojny Wybaw nas, Panie! 3x

Od nagłej i niespodziewanej śmierci Zachowaj nas, Panie! 3x

My grzeszni Ciebie Boga prosimy, Wyśłuchaj nas, Panie! 3x

Po skończonym śpiewie wszyscy powstają.

P. Odmówmy wspólnie modlitwę, której nauczył nas Jezus Chrystus.

W. Ojciec nasz.

P. Wzbudźmy w sobie teraz pragnienie duchowego przyjęcia łaski Komunii świętej. Prośmy Chrystusa Pana, aby przyszedł do naszych serc i abyśmy otrzymali dar zjednoczenia z Nim. Módlmy się o to słowami papieża Franciszka.

Można uklęknąć.

Klękam u Twoich stóp, o mój Jezu, i ofiarowuję Tobie skrucę mego serca, które pogrąży się w nicości i Twojej świętej obecności. Uwielbiam Ciebie w Sakramencie Twej miłości, pragnę Cię przyjąć w ubogim mieszkaniu mego serca. W oczekiwaniu na szczęście Komunii sakramentalnej pragnę Cię przyjąć w Duchu. Przyjdź do mnie, o mój Jezu, abym przyszedł do Ciebie. Niech Twoja miłość rozpali całą moją istotę na życie i na śmierć. Wierzę w Ciebie, ufam Tobie, kocham Ciebie. Niech się tak stanie.

W. Amen.

Chwila modlitwy w milczeniu.

P. Na koniec zaśpiewajmy pieśń ku czci Chrystusa, który na Krzyżu oddał za nas swoje życie.

PIEŚŃ. *Krzyżu święty lub Ludu, mój ludu, lub Krzyżu Chrystusa, lub Wisi na Krzyżu, lub Odszedł Pasterz od nas, lub Jezu Chryste, Panie miły, lub inna pieśń pasyjna.*

Celebracji nie kończy się znakiem krzyża. Modlitwę można wydłużyć śpiewem pieśni pasyjnych, Gorzkich Żali, rozważaniem nabożeństwa Drogi Krzyżowej, Koronką do Miłosierdzia Bożego, lub odmówieniem bolesnej części Różańca. Stół, aż do rozpoczęcia Wigilii Paschalnej, pozostaje nienakryty obrusem i pusty, znajduje się na nim jedynie krzyż i księga Pisma Świętego.

PIEŚNI

Krzyżu Chrystusa, bądźże pochwalony,
na wieczne czasy bądźże pozdrowiony!
Gdzie Bóg, Król świata całego
dokonał życia swojego.

Krzyżu Chrystusa, bądźże pochwalony,
na wieczne czasy bądźże pozdrowiony!
Ta sama Krew Cię skropiła,
która nas z grzechów obmyła.

Krzyżu Chrystusa, bądźże pochwalony,
na wieczne czasy bądźże pozdrowiony!
Z Ciebie moc płynie i męstwo,
w Tobie jest nasze zwycięstwo!

Wisi na krzyżu Pan Stwórcy nieba,
Płakać za grzechy, człowiecze potrzeba;
Ach! ach! na krzyżu umiera,
Jezus oczy swe zawiera.

Najświętsze członki i wszystko ciało,
Okrutnie zbite, na krzyżu wisało.
Ach! ach! dla Ciebie człowiecze,
Z boku krew Jezusa ciecze.

Jezu Chryste, Panie miły

Baranku bardzo cierpliwy!

Wzniosteś na krzyż ręce swoje,

Gładząc nieprawości moje.

    Płacz Go, człowiecze mizerny,

    Patrząc jak jest miłosierny;

    Jezus na krzyżu umiera,

    Słońce jasność swą zawiera.

Pan wyrzekł ostatnie słowa,

Zwiła Mu na piersi głowa;

Matka pod Nim frasobliwa,

Stoi z żalu ledwie żywa.

ŚWIĘTE TRIDUUM PASCHALNE WIGILIA PASCHALNA CELEBRACJA SŁOWA BOŻEGO

Rodzina, odświętnie ubrana, spotyka się na liturgii w swoim domowym Kościele wokół stołu, przy którym gromadziła się na modlitwie w poprzednie dni. O godzinie, o której rozpoczyna się Liturgia Wigilii Paschalnej w parafii – powinno być to po zapadnięciu nocy, aby ten centralny obchód zmartwychwstania Pańskiego mógł rzeczywiście odbyć się w Wielką Noc. Jak zawsze liturgii przewodniczy głowa rodziny, ewentualnie ktoś inny z dorosłych

Stół należy nakryć białym obrusem, dobrze będzie też udekorować go kwiatami. Na stole pozostaje krzyż, używany we wczorajszej liturgii; w centrum ustawiamy świecę, która zostanie zapalona na początku celebracji (najlepiej żeby była to nowa świeca – jeszcze nieużywana). Dla wszystkich uczestników celebracji należy przygotować świece, które będą trzymali w rękach i zapalą od głównej świecy w wyznaczonym momencie celebracji. Jeśli mamy w domu wodę święconą, może być umieszczona w przyozdobionym naczyniu (misczce) na stole. Jeśli nie mamy wody święconej, można, jako znaku, użyć zwykłej wody.

Wszyscy powstają.

Przewodniczący. W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Wszyscy. Amen.

P. W tę najświętszą noc, w którą nasz Pan Jezus Chrystus, przeszedł ze śmierci do życia, Kościół wzywa swoje dzieci rozproszone po całym świecie, aby zgromadziły się na czuwanie i modlitwę. Jeśli tak będziemy obchodzić pamiątkę Paschy Pana, słuchając słowa Bożego i sprawując święte obrzędy, możemy mieć nadzieję, że otrzymamy udział w zwycięstwie Chrystusa nad śmiercią i razem z Nim żyć będziemy w Bogu.

Myślami złączmy się z naszą wspólnotą parafialną, z oczami z naszej parafii i klasztoru, z naszym kardynałem, papieżem i całym Kościołem. Rozpocznijmy naszą domową liturgię wielkanocną od znaku przejścia z ciemności naszych grzechów i śmierci do światła łaski i życia w Chrystusie.

Chwila modlitwy. Przewodniczący zapala główną świecę i mówi.

P. Niech światło Chrystusa chwalebnie zmartwychwstałego rozproszy ciemności naszych serc i umysłów.

Po zapaleniu świecy bierze ją w obie ręce, unosi w górę i mówi.

P. Światło Chrystusa.

W. Bogu niech będą dzięki.

Płonącą świecę – symbol obecności Chrystusa – stawia się pośrodku stołu. Wszyscy siadają i słuchają czytań biblijnych zaczerpniętych z Liturgii Wigilii Paschalnej. Po każdym czytaniu przewidziany jest psalm i modlitwa przewodniczącego. Księgi liturgiczne na tę noc proponują siedem czytań ze Starego Testamentu i dwa z Nowego. Nasz modlitewnik zawiera trzy starotestamentalne. Przed rozpoczęciem czytań przewodniczący zwraca się do obecnych słowami.

P. Po rozpoczęciu wigilii paschalnej w pokoju serca słuchajmy teraz słowa Bożego. Rozważajmy, jak to Bóg w minionych czasach wybrał swój lud i jak w końcu zesłał nam swojego Syna jako Odkupiciela. Chrystus przez swoją śmierć i zmartwychwstanie dał nam nowe życie. Módlmy się, aby Pan Bóg dał nam pełny udział w paschalnym dziele zbawienia.

PIERWSZE CZYTANIE Rdz 1, 1 – 2, 2

Czytanie z Księgi Rodzaju

Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię. Ziemia zaś była bezładem i pustkowiem: ciemność była nad powierzchnią bezmiarów wód, a Duch Boży unosił się nad wodami. Wtedy Bóg rzekł: «Niechaj się

stanie światłość!» I stała się światłość. Bóg, widząc, że światłość jest dobra, oddzielił ją od ciemności. I nazwał Bóg światłość dniem, a ciemność nazwał nocą.

I tak upłynął wieczór i poranek – dzień pierwszy.

A potem Bóg rzekł: «Niechaj powstanie sklepienie w środku wód i niechaj oddzieli ono jedne wody od drugich!» Uczyniwszy to sklepienie, Bóg oddzielił wody pod sklepieniem od wód ponad sklepieniem; a gdy tak się stało, Bóg nazwał to sklepienie niebem.

I tak upłynął wieczór i poranek – dzień drugi.

A potem Bóg rzekł: «Niechaj zbiorą się wody spod nieba w jedno miejsce i niech się ukáže powierzchnia sucha!» A gdy tak się stało, Bóg nazwał tę suchą powierzchnię ziemią, a zbiorowisko wód nazwał morzem. Bóg, widząc, że były dobre, rzekł: «Niechaj ziemia wyda rośliny zielone: trawy dające nasiona, drzewa owocowe rodzące na ziemi według swego gatunku owoce, w których są nasiona». I tak się stało. Ziemia wydała rośliny zielone: trawę dającą nasienie według swego gatunku i drzewa rodzące owoce, w których było nasienie według ich gatunków. A Bóg widział, że były dobre.

I tak upłynął wieczór i poranek – dzień trzeci.

A potem Bóg rzekł: «Niechaj powstaną ciała niebieskie, świecące na sklepieniu nieba, aby oddzielały dzień od nocy, aby wyznaczały pory roku, dni i lata; aby były ciałami jaśniejącymi na sklepieniu nieba i aby świeciły nad ziemią». I tak się stało. Bóg uczynił dwa duże ciała jaśniejące: większe, aby rządziło dniem, i mniejsze, aby rządziło nocą, oraz gwiazdy. I umieścił je Bóg na sklepieniu nieba, aby świeciły nad ziemią; aby rządziły dniem i nocą i oddzielały światłość od ciemności. A widział Bóg, że były dobre.

I tak upłynął wieczór i poranek – dzień czwarty.

Potem Bóg rzekł: «Niechaj się zaroją wody od istot żywych, a ptactwo niechaj lata nad ziemią, pod sklepieniem nieba!» Tak stworzył Bóg wielkie potwory morskie i wszelkiego rodzaju pływające istoty żywe, którymi zaroily się wody, oraz wszelkie ptactwo skrzydlate

różnego rodzaju. Bóg, widząc, że były dobre, pobłogosławił je tymi słowami: «Bądźcie płodne i mnożcie się, abyście zapełniały wody w morzach, a ptactwo niechaj się rozmnaża na ziemi».

I tak upłynął wieczór i poranek – dzień piąty.

Potem Bóg rzekł: «Niechaj ziemia wyda istoty żywe różnego rodzaju: bydło, zwierzęta pełzające i dzikie zwierzęta według ich rodzajów!»

I stało się tak: Bóg uczynił różne rodzaje dzikich zwierząt, była i wszelkich zwierząt pełzających po ziemi. I widział Bóg, że były dobre.

A wreszcie rzekł Bóg: «Uczyńmy człowieka na Nasz obraz, podobnego Nam. Niech panuje nad rybami morskimi, nad ptactwem podniebnym, nad bydłem, nad ziemią i nad wszystkimi zwierzętami pełzającymi po ziemi!» Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył: stworzył mężczyznę i niewiastę.

Po czym Bóg im błogosławił, mówiąc do nich: «Bądźcie płodni i rozmnażajcie się, abyście zaludnili ziemię i uczynili ją sobie poddaną; abyście panowali nad ptactwem podniebnym, nad rybami morskimi i nad wszystkimi zwierzętami pełzającymi po ziemi». I rzekł Bóg: «Oto wam daję wszelką roślinę przynoszącą ziarno po całej ziemi i wszelkie drzewo, którego owoc ma w sobie nasienie: dla was będą one pokarmem. A dla wszelkiego zwierzęcia polnego i dla wszelkiego ptactwa podniebnego, i dla wszystkiego, co się porusza po ziemi i ma w sobie pierwiastek życia, będzie pokarmem wszelka trawa zielona». I tak się stało. A Bóg widział, że wszystko, co uczynił, było bardzo dobre.

I tak upłynął wieczór i poranek – dzień szósty.

W ten sposób zostały ukończone niebo i ziemia oraz wszystkie zastępy jej stworzeń. A gdy ukończył w dniu szóstym swe dzieło, nad którym pracował, odpoczął dnia siódmego po całym swym trudzie, jaki podjął.

Oto słowo Boże.

W. Bogu niech będą dzięki.

PSALM RESPORSORYJNY Ps 33 (32)

Refren: Pełna jest ziemia łaskawości Pana.

Słowo Pana jest prawe, *
a każde Jego dzieło godne zaufania.
On miłuje prawo i sprawiedliwość, *
ziemia jest pełna Jego łaski.

Refren.

Przez słowo Pana powstały niebiosa, *
wszystkie gwiazdy przez tchnienie ust Jego.
On morskie wody gromadzi jak w bukłaku, *
otchłanie oceanu w zbiornikach.

Refren.

Błogosławiony lud, którego Pan jest Bogiem, *
naród, który On wybrał na dziedzictwo dla siebie.
Pan spogląda z nieba, *
widzi wszystkich ludzi.

Refren.

Dusza nasza oczekuje Pana, *
On jest naszą pomocą i tarczą.
Panie, niech nas ogarnie Twoja łaska, *
według nadziei pokładanej w Tobie.

Refren.

P. Módlmy się.

Wszzechmogący, wieczny Boże, Ty jesteś godny podziwu w swoich dziełach, spraw, niech wszyscy przez Ciebie odkupieni zrozumieją, że wspaniałe było dzieło stworzenia świata, a jeszcze wspanialsze jest dzieło zbawienia, które się dokonało przez wielkanocną ofiarę Chrystusa. Który żyje i króluje na wieki wieków.

W. Amen.

DRUGIE CZYTANIE Rdz 22, 1-18

Czytanie z Księgi Rodzaju

Bóg wystawił Abrahama na próbę i rzekł do niego: «Abrahamie!» A gdy on odpowiedział: «Oto jestem» – powiedział: «Weź twego syna jedynego, którego miłujesz, Izaaka, idź do kraju Moria i tam złóż go w ofierze na jednym z pagórków, jaki ci wskażę».

Nazajutrz rano Abraham osiodłał swego osła, zabrał z sobą dwóch swych ludzi i syna Izaaka, narąbał drzewa do spalenia ofiary i ruszył w drogę do miejscowości, o której mu Bóg powiedział. Na trzeci dzień Abraham, spojrzawszy, dostrzegł z daleka ową miejscowość. I wtedy rzekł do swych sług: «Zostańcie tu z osłem, ja zaś i chłopiec pójdziemy tam, aby oddać pokłon Bogu, a potem wrócimy do was». Abraham, zabrawszy drwa do spalenia ofiary, włożył je na syna swego, Izaaka, wziął do ręki ogień i nóż, po czym obaj się oddalili. Izaak odezwał się do swego ojca Abrahama: «Ojczy mój!» A gdy ten rzekł: «Oto jestem, mój synu» – zapytał: «Oto ogień i drwa, a gdzie jest jagnię na całopalenie?» Abraham odpowiedział: «Bóg upatrzy sobie jagnię na całopalenie, synu mój». I szli obydwoj dalej. A gdy przyszedli na to miejsce, które Bóg wskazał, Abraham zbudował tam ołtarz, ułożył na nim drwa i związaawszy syna swego, Izaaka, położył go na tych drwach na ołtarzu. Potem Abraham sięgnął ręką po nóż, aby zabić swego syna.

Ale wtedy Anioł Pański zawołał na niego z nieba i rzekł: «Abrahamie, Abrahamie!» A on rzekł: «Oto jestem». Anioł powiedział mu: «Nie podnoś ręki na chłopca i nie czyn mu nic złego! Teraz poznałem, że boisz się Boga, bo nie odmówiłeś Mi nawet twego jedynego syna». Abraham, obejrzaawszy się poza siebie, spostrzegł barana uwikłanego rogami w zaroślach. Poszedł więc, wziął barana i złożył w ofierze całopalnej zamiast swego syna. I dał Abraham miejscu temu nazwę «Pan widzi». Stąd to mówi się dzisiaj: «Na wzgórzu Pan się ukazuje».

Po czym Anioł Pański przemówił głośno z nieba do Abrahama po raz drugi: «Przysięgam na siebie, mówi Pan, że ponieważ uczyniłeś to, a nie odmówiłeś Mi syna twego jedynego, będę ci błogosławił i dam ci potomstwo tak liczne jak gwiazdy na niebie i jak ziarenka piasku na wybrzeżu morza; potomkowie twoi zdobędą warownie swych nieprzyjaciół. Wszystkie ludy ziemi będą sobie życzyć szczęścia takiego, jakie jest udziałem twego potomstwa, dlatego że usłuchałeś mego rozkazu».

Oto słowo Boże.

W. Bogu niech będą dzięki.

PSALM RESPORSORYJNY Ps 16 (15)

Refren: Strzeż mnie, o Boże, Tobie zaufałem.

Pan moim dziedzictwem i przeznaczeniem, *
to On mój los zabezpiecza.

Zawsze stawiam sobie Pana przed oczy, *
On jest po mojej prawicy, nic mną nie zachwieje.

Refren.

Dlatego cieszy się moje serce i dusza raduje, *
a ciało moje będzie spoczywać bezpiecznie,
bo w kraju zmarłych duszy mej nie zostawisz *
i nie dopuścisz, bym pozostał w grobie.

Refren.

Ty ścieżkę życia mi ukazesz, *
pełnię radości przy Tobie
i wieczne szczęście *
po Twojej prawicy.

Refren.

P. Módlmy się.

Boże, Ojczy wszystkich wierzących, Ty przez swoją łaskę pomnażasz na całym świecie liczbę przybranych dzieci, Ty przez paschalny

sakrament chrztu spełniasz obietnicę daną Twojemu słudze Abrahamowi i czynisz go ojcem wszystkich narodów, daj Twojemu ludowi godnie odpowiedzieć na łaskę powołania. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W. Amen.

TRZECIE CZYTANIE Wj 14, 15 – 15, 1a

Czytanie z Księgi Wyjścia

Pan rzekł do Mojżesza: «Czemu głośno wołasz do Mnie? Powiedz Izraelitom, niech ruszają w drogę. Ty zaś podnieś swą laskę i wyciągnij rękę nad morze, i rozdziel je na dwoje, a wejdą Izraelici w środek morza na suchą ziemię. Ja natomiast uczynię upartymi serca Egipcjan tak, że pójdą za nimi. Wtedy okażę moją potęgę wobec faraona, całego wojska jego, rydwanów i wszystkich jego jeźdźców. A gdy okażę moją potęgę wobec faraona, jego rydwanów i jeźdźców, wtedy poznają Egipcjanie, że Ja jestem Pan».

Anioł Boży, który szedł na przedzie wojsk izraelskich, zmienił miejsce i szedł na ich tyłach. Słup obłoku również przeszedł z przodu i zajął ich tyły, stając między wojskiem egipskim a wojskiem izraelskim. I tam był obłok ciemnością, tu zaś oświecał noc. I nie zbliżyli się jedni do drugich przez całą noc.

Mojżesz wyciągnął rękę nad morze, a Pan cofnął wody gwałtownym wiatrem wschodnim, który wiał przez całą noc, i uczynił morze suchą ziemią. Wody się rozstały, a Izraelici szli przez środek morza po suchej ziemi, mając mur z wód po prawej i po lewej stronie. Egipcjanie ścigali ich. Wszystkie konie faraona, jego rydwany i jeźdźcy weszli za nimi w środek morza.

O świcie spojrzął Pan ze słupa ognia i ze słupa obłoku na wojsko egipskie i zmusił je do ucieczki. I zatrzymał koła ich rydwanów, tak że z wielką trudnością mogli się naprzód posuwać. Egipcjanie krzyknęli: «Uciekajmy przed Izraelem, bo w jego obronie Pan walczy z Egipcjanami». A Pan rzekł do Mojżesza: «Wyciągnij rękę nad

morze, aby wody zalały Egipcjan, ich rydwany i jeźdźców». Wyciągnął Mojżesz rękę nad morze, które o brzasku dnia wróciło na swoje miejsce. Egipcjanie, uciekając, biegli naprzeciw falom, i pogrążył ich Pan w środku morza. Powracające fale zatopiły rydwany i jeźdźców całego wojska faraona, którzy weszli w morze, ścigając tamtych; nie ocalał z nich ani jeden. Izraelici zaś szli po suchym dnie morskim, mając mur wodny po prawej i po lewej stronie.

W tym to dniu wybawił Pan Izraela z rąk Egipcjan. I widzieli Izraelici martwych Egipcjan na brzegu morza. Gdy Izraelici zobaczyli wielkie dzieło, którego dokonał Pan wobec Egipcjan, ulękli się Pana i uwieźrzyli Jemu oraz Jego słudze Mojżeszowi. Wtedy Mojżesz i Izraelici razem z nim zaśpiewali taką oto pieśń ku czci Pana:

Nie mówi się: Oto słowo Boże.

PSALM RESPORSORYJNY Wj 15, 1b-2c. 3-4. 5-6. 17-18

Refren: Śpiewajmy Panu, który moc okazał.

Zaspiewam na cześć Pana, który okrył się sławą, *
gdy konia i jeźdźca pogrążył w morskiej toni.

Pan jest moją mocą i źródłem męstwa, †

Jemu zawdzięczam moje ocalenie. *

On Bogiem moim, uwielbiać Go będę.

Refren.

Pan wojownik potężny, *

«Ten, który jest», brzmi Jego imię.

Rzucił w morze rydwany faraona i wojsko jego, *

wybrani wodzowie legli w Morzu Czerwonym.

Refren.

Przepaści ich ogarnęły, *

jak głąz runęły w głębinę.

Uwielbiona jest potęga prawicy Twej, Panie, *

prawica Twa, o Panie, starła nieprzyjaciół.

Refren.

Wprowadziłeś ich i osadziłeś *
na górze Twojego dziedzictwa.
W miejscu, które uczyniłeś swym mieszkaniem, †
w świątyni zbudowanej Twoimi rękami, *
Pan jest Królem na zawsze i na wieki.

Refren.

P. Módlmy się.

Boże, Ty w świetle Nowego Testamentu objawiłeś znaczenie cudownych wydarzeń dawnych czasów: Morze Czerwone jest znakiem źródła chrztu świętego, a naród wyprowadzony z niewoli zapowiedzią tajemnicy ludu chrześcijańskiego; spraw, aby wszystkie ludy przez wiarę osiągnęły udział w godności narodu wybranego i odrodziły się w Duchu Świętym. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W. Amen.

EPISTOŁA Rz 6, 3-11

Czytanie z Listu Świętego Pawła Apostoła do Rzymian

Bracia:

My wszyscy, którzy otrzymaliśmy chrzest zanurzający w Chrystusa Jezusa, zostaliśmy zanurzeni w Jego śmierć. Zatem przez chrzest zanurzający nas w śmierć zostaliśmy razem z Nim pogrzebani po to, abyśmy i my postępowali w nowym życiu – jak Chrystus powstał z martwych dzięki chwale Ojca. Jeżeli bowiem przez śmierć, podobną do Jego śmierci, zostaliśmy z Nim złączeni w jedno, to tak samo będziemy z Nim złączeni w jedno przez podobne zmartwychwstanie. To wiedźcie, że dla zniszczenia ciała grzesznego dawny nasz człowiek został z Nim współukrzyżowany po to, byśmy już dłużej nie byli w niewoli grzechu. Kto bowiem umarł, został wyzwolony z grzechu.

Otóż, jeżeli umarliśmy razem z Chrystusem, wierzymy, że z Nim również żyć będziemy, wiedząc, że Chrystus, powstawszy z mar-

tych, już więcej nie umiera, śmierć nad Nim nie ma już władzy. Bo to, że umarł, umarł dla grzechu tylko raz, a że żyje, żyje dla Boga. Tak i wy rozumiejcie, że umarliście dla grzechu, życie zaś dla Boga w Chrystusie Jezusie.

Oto słowo Boże.

W. Bogu niech będą dzięki.

Wszyscy powstają.

PSALM RESPONSORYJNY Ps 118 (117)

Refren: Alleluja, alleluja, alleluja.

Dziękujcie Panu, bo jest dobry, *

bo Jego łaska trwa na wieki.

Niech dom Izraela głosi: *

«Jego łaska na wieki».

Refren.

Prawica Pana wzniesiona wysoko, *

prawica Pańska moc okazała.

Nie umrę, ale żyć będę *

i głosić dzieła Pana.

Refren.

Kamień odrzucony przez budujących *

stał się kamieniem węgielnym.

Stało się to przez Pana *

i cudem jest w naszych oczach.

Refren.

EWANGELIA Mt 28, 1-10

P. Słowa Ewangelii według Świętego Mateusza.

W. Chwała Tobie, Panie.

Po upływie szabatu, o świcie pierwszego dnia tygodnia przyszła Maria Magdalena i druga Maria obejrzeć grób. A oto nastąpiło wielkie trzęsienie ziemi. Albowiem anioł Pański zstąpił z nieba,

podszedł, odsunął kamień i usiadł na nim. Postać jego jaśniała jak błyskawica, a szaty jego były białe jak śnieg. Ze strachu przed nim zadrżeli strażnicy i stali się jakby martwi.

Anioł zaś przemówił do niewiast: «Wy się nie bójcie! Gdyż wiem, że szukacie Jezusa Ukrzyżowanego. Nie ma Go tu, bo zmartwychwstał, jak zapowiedział. Przyjdźcie, zobaczcie miejsce, gdzie leżał. A idźcie szybko i powiedzcie Jego uczniom: „Powstał z martwych i oto udaje się przed wami do Galilei. Tam Go ujrzycie”. Oto, co wam powiedziałem».

Pośpiesznie więc oddaliły się od grobu, z bojaźnią i wielką radością, i pobiegly oznajmić to Jego uczniom.

A oto Jezus stanął przed nimi, mówiąc: «Witajcie!» One podeszły do Niego, objęły Go za nogi i oddały Mu pokłon. A Jezus rzekł do nich: «Nie bójcie się! Idźcie i oznajmijcie moim braciom: niech udadzą się do Galilei, tam Mnie zobaczą». Oto słowo Pańskie.

Oto słowo Pańskie.

W. Chwała Tobie, Chryste.

Wszyscy siadają. Chwila medytacji w milczeniu.

ODNOWIENIE PRZYRZECZEŃ CHRZTU

P. Każdego roku, w Wielką Noc, my chrześcijanie, odnawiamy postanowienie trwania w przymierzu, które Bóg zawarł z nami przez sakrament chrztu świętego. Tamtego dnia (można wymienić daty chrztu zgromadzonych osób) zapłonęło dla nas światło wiary w Jezusa Chrystusa, który wybawił nas z niewoli grzechu i śmierci. Znakem tego światła wiary jest płomień świecy, które teraz zapalamy od świecy, będącej znakiem Zmartwychwstałego Pana, obecnego pośród nas.

Wszyscy powstają i zapalają swoje świece od głównej świecy, trzymają je aż do końca obrzędu odnowienia przyrzeczeń chrztu.

Przewodniczący ukazuje znaczenie wody w całej historii zbawienia, która ostatecznie prowadziła do naszego chrztu świętego.

P. Drugim znakiem przymierza chrzcielnego jest woda. Czuwając w tę świętą noc, wspominamy wspaniałe dzieło stworzenia i jeszcze wspanialsze dzieło naszego odkupienia. Pan Bóg stworzył wodę, aby przez nią użyźnić ziemię oraz umacniać i oczyszczać nasze ciała. Woda była również narzędziem Bożego miłosierdzia; przez nią wyprowadził On swój lud z niewoli i ugasił jego pragnienie na pustyni. Prorocy zapowiedzieli wodę jako znak nowego Przymierza, które Bóg miał zawrzeć z ludźmi. Wreszcie przez wodę, którą Chrystus uświęcił w Jordanie, Bóg Ojciec odnowił w odradzającej kąpieli naszą upadłą naturę. Niech ta woda przypomina nam przyjęty przez nas chrzest.

Mając przed oczami znaki przymierza chrzcielnego, przyzywajmy wstawiennictwa wszystkich świętych, abyśmy mogli odnowić nasze wyznanie wiary i wyrzec się wszystkiego, co nas oddala od przymierza z Bogiem.

Następuje śpiew (recytacja) litanii do Wszystkich Świętych; można dodać wezwania świętych Patronów – zwłaszcza z chrztu, kościoła parafialnego albo szczególnie czczonych w rodzinie.

Kyrie eleison.

Christe eleison.

Kyrie eleison.

Święta Maryjo, Matko Boża,

Święty Michale,

Święci Aniołowie Boży,

Święty Janie Chrzcicielu,

Święty Józefie,

Święci Piotrze i Pawle,

Święty Andrzeju,

Święty Janie,

Kyrie eleison.

Christe eleison.

Kyrie eleison.

módl się za nami.

módl się za nami.

módlcie się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módlcie się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

Chryste, usłysz nas.

Chryste, wysłuchaj nas.

Chryste, usłysz nas.

Chryste, wysłuchaj nas.

P. Przez misterium paschalne zostaliśmy w sakramencie chrztu pogrzebani wspólnie z Chrystusem w Jego śmierci, aby razem z Nim wkroczyć w nowe życie. Po ukończeniu czterdziestodniowego postu, odnowmy przyrzeczenia chrztu świętego, w których niegdyś wyrzekliśmy się złego ducha i jego spraw, a przyrzekliśmy służyć Bogu w świętym Kościele katolickim. A zatem pytam samego siebie i każdego z was:

P. Czy wyrzekasz się grzechu, aby żyć w wolności dzieci Bożych?

W. Wyrzekam się.

P. Czy wyrzekasz się wszystkiego, co prowadzi do zła, aby ciebie grzech nie opanował?

W. Wyrzekam się.

P. Czy wyrzekasz się szatana, który jest głównym sprawcą grzechu?

W. Wyrzekam się.

P. Czy wierzysz w Boga, Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi?

W. Wierzę.

P. Czy wierzysz w Jezusa Chrystusa, Syna Jego Jedyne, a naszego Pana, narodzonego z Maryi Dziewicy, umęczonego i pogrzebanego, który powstał z martwych i zasiada po prawicy Ojca?

W. Wierzę.

P. Czy wierzysz w Ducha Świętego, święty Kościół powszechny, obcowanie świętych, odpuszczenie grzechów, zmartwychwstanie ciała i życie wieczne?

W. Wierzę.

P. Bóg wszechmogący, Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa, który nas odrodził z wody i Ducha Świętego, i który udzielił nam odpuszczenia grzechów, niech nas strzeże swoją łaską w naszym Panu Jezusie Chrystusie, na życie wieczne.

W. Amen.

Jeśli mamy do dyspozycji wodę święconą, wszyscy, po kolei, zanurzają swoją prawą dłoń w wodzie i w ciszy kreślą nią znak krzyża na swoim ciele. Gasi się świece, za wyjątkiem świecy głównej.

PROŚBY

P. Z ufnością błagajmy Chrystusa Pana, który umarł, zmartwychwstał i zawsze wstawia się za nami:

W. *Zwycięski Królu, wysłuchaj nas.*

P. Chryste, Ty jesteś światłością i zbawieniem wszystkich narodów, rozpal ogień Ducha Świętego w nas, którzy głosimy Twoje zmartwychwstanie.

W. *Zwycięski Królu, wysłuchaj nas.*

P. Zachowaj nas we wspólnotcie Twoich Świętych, spraw, abyśmy razem z nimi odpoczęli od doczesnych trudów.

W. *Zwycięski Królu, wysłuchaj nas.*

P. Ty zwyciężyłeś śmierć jako nieprzyjaciela, pokonaj w nas jej wrogie panowanie, abyśmy żyli dla Ciebie, nieśmiertelnego Zwycięzcy.

W. *Zwycięski Królu, wysłuchaj nas.*

P. Chryste Zbawicielu, Ty stawszy się posłusznym aż do śmierci zostałeś wywyższony po prawicy Ojca, dopuść naszych zmarłych do królestwa chwały.

W. *Zwycięski Królu, wysłuchaj nas.*

P. Zjednoczeni w miłości skierujmy do Boga Ojca modlitwę, której nas nauczył Jego Syn.

W. Ojcze nasz.

P. Wzbudźmy w sobie teraz pragnienie duchowego przyjęcia łaski Komunii świętej. Prośmy Chrystusa Pana, aby przyszedł do naszych serc i abyśmy otrzymali dar zjednoczenia z Nim. Módlmy się o to słowami papieża Franciszka.

Można uklęknąć.

Klękam u Twoich stóp, o mój Jezu, i ofiarowuję Tobie skruchę mego serca, które pogrąża się w nicości i Twojej świętej obecności. Uwielbiam Ciebie w Sakramencie Twej miłości, pragnę Cię przyjąć w ubogim mieszkaniu mego serca. W oczekiwaniu na szczęście Komunii sakramentalnej pragnę Cię przyjąć w Duchu. Przyjdź do mnie, o mój Jezu, abym przyszedł do Ciebie. Niech Twoja miłość rozpali całą moją istotę na życie i na śmierć. Wierzę w Ciebie, ufam Tobie, kocham Ciebie. Niech się tak stanie.

W. Amen.

Chwila modlitwy w milczeniu.

P. Niech nas Bóg błogosławi, strzeże od zła wszelkiego i doprowadzi do życia wiecznego. **Wszyscy czynią znak krzyża i odpowiadają.**

W. Amen.

PIEŚŃ. *Zwycięzca śmierci lub Otrzyście już łzy płaczący, lub Wesel się Królowo miła, lub inna pieśń wielkanocna albo Ciebie, Boga, wystawiamy lub Ciebie, Boże, chwalimy.*

**BŁOGOSŁAWIEŃSTWO STOŁU
PRZED UROCZYSTYM POSIŁKIEM
W NIEDZIELĘ ZMARTWYCHWSTANIA PAŃSKIEGO**

Rodzina spotyka się na uroczystym wielkanocnym śniadaniu wokół stołu, przy którym trwała na modlitwie od początku Triduum Paschalnego. Na środku umieszcza się świecę, która była używana podczas Wigilii Paschalnej.

Głowa rodziny lub przewodniczący zapala świecę i mówi.

Przewodniczący. Chrystus zmartwychwstał. Alleluja.

Wszyscy. Prawdziwie zmartwychwstał. Alleluja.

P. W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

W. Amen.

Następnie ktoś z uczestników odczytuje fragment Pisma Świętego.

Bracia i siostry, posłuchajcie słów świętego Pawła Apostoła do Tesaloniczan.

Zawsze się radujcie, nieustannie się módlcie. W każdym położeniu dziękujcie, taka jest bowiem wola Boża w Jezusie Chrystusie względem was.

Po odczytaniu tekstu przewodniczący mówi:

P. Jezus Chrystus dał nam moc, abyśmy się stali dziećmi Bożymi, dlatego ośmielamy się mówić

W. Ojczy nasz.

P. W modlitwie zwróćmy się do Maryi, Matki nadziei.

W. Zdrowaś Maryjo.

P. Wspomnijmy naszych bliskich zmarłych i prośmy o radość nieba dla nich.

W. Wieczny odpoczynek.

P. Odmówmy jeszcze modlitwę za wszystkich, którzy cierpią z powodu pandemii.

Boże Ojczy, Stwórczo świata, wszechmogący i miłosierny, który z miłości do nas posłałeś na świat swojego Syna jako lekarza dusz i ciał, spójrz na swoje dzieci, które w tym trudnym momencie niepewności i lęku w wielu regionach Europy i świata zwracają się do Ciebie, szukając siły, zbawienia i pocieszenia. Uwolnij nas od chorób i strachu, ulecz naszych chorych, pociesz ich rodziny, daj mądrość rządzącym, energię i siłę lekarzom, pielęgniarcom i wolontariuszom, życie wieczne zmarłym. Nie opuszczaj nas w chwili próby, ale uwolnij nas od wszelkiego zła. O to Cię prosimy, który z Synem i Duchem Świętym żyjesz i królujesz na wieki.

W. Amen.

MODLITWA BŁOGOSŁAWIENSTWA

P. Módlmy się.

Z radością wystawiamy Ciebie, Panie Jezu Chryste, który po swoim zmartwychwstaniu ukazałeś się uczniom przy łamaniu chleba. Bądź z nami, kiedy z wdzięcznością spożywać będziemy te dary, i jak dzisiaj w braciach przyjmujemy Ciebie w gościnę, przyjmij nas jako biesiadników w Twoim królestwie. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

W. Amen.

PO POSIŁKU

Głowa rodziny lub przewodniczący mówi.

P. Uczniowie poznali Pana. Alleluja

W. Przy łamaniu chleba. Alleluja.

P. Módlmy się.

Boże, źródło życia, napełnij nasze serca paschalną radością i podobnie jak dałeś nam pokarm pochodzący z ziemi, spraw, aby zawsze trwało w nas nowe życie, które wysłużył nam Chrystus przez swoją śmierć i zmartwychwstanie i w swoim miłosierdziu nam go udzielił. Który żyje i króluje na wieki wieków. **W.** Amen.